

THE WAY + ЈЕДИНИ ПУТ
FEBRUARY 2014 BULLETIN

ST. SAVA
SERBIAN ORTHODOX CHURCH

P.O. Box 2366
14916 239TH PLACE SE
ISSAQUAH, WA 98027
REV. PREDRAG BOJOVIC
MOBILE PHONE: 224/388-2605

++++
(Sermon on the Feast and Liturgical celebration of Saint Sava)

Dear brothers and sisters, beloved descendants and followers of the Saint Sava,

We just sang with one mind, one heart and one voice the words “ Today we are assembled by the grace of the Holy Spirit”, and truly, coming to the Divine Liturgy is an actual positive response to the summon from our Lord to come to meet with Him and become one with Him. But we may also rightfully say, that we are assembled here and today by our Patron, protector, enlighter, teacher, father and intercessor before the Lord, Saint Sava.

I assume and hope that all of us know his biography and his historical and ecclesiastical importance. I do not want to talk about his achievement of Autocephalous Orthodox Church of Serbia, blossoming of our Christian faith, nation hood and total Christian cultural orientation, establishing of schools, monasteries, hospitals, healing of the fraternal schism between his brothers and Serbian people in general, or how political and economic life also flourished, following the example of the Christ-like Sava, in the centuries following his repose in the Lord.

I would rather talk how this young child, Rastko, whose monastic name later was Sava, became and still remains the most beloved of all Serbian Orthodox saints, considered by all Serbs, everywhere and at all times, as the ultimate expression and example of what it means to be fully human, that is, what it means to be a devout and committed follower of Jesus Christ on a practical meaningful level.

I recently read a homily given by one of our Serbian hierarchs about St. Sava and he, talking about the love and truth that St. Sava taught us, offered the following quote from the German priest Friedrich Griesendorf, words he offered to his parishioners before retiring: Listen carefully this testimony of a German priest as it is a true synopsis of St. Sava’s achievements and his importance for us, his sons and daughters.

“Our country lost the war. The English, Americans and Russians won. Maybe they had much better equipment, larger armies, and better leadership. In reality, it was an explicit material victory. They took the victory. However, here among us is one nation that won another more beautiful victory, a victory of the soul, a victory of the heart and honesty, a victory of peace and Christian love. **THEY ARE THE SERBS.** We knew them earlier, some a little and some not at

all. But we all knew what we did in their homeland. We killed hundreds of the Serbs who defended their country for one of our soldiers who represented the occupier — the oppressor. And not only that, we looked favorably when others shot at Serbs from all sides; The Italians, Albanians and Hungarians. Yet we knew that among us in the prisoner of war camps were 5,000 Serbian officers, who earlier were the elite of the society and, who now resembled living skeletons, exhausted and spent from hunger. We knew that among the Serbs smoldered the belief ‘He who does not revenge is not sanctified’.

“We are truly afraid of the revenge by these Serbian martyrs. We were afraid that after our capitulation they would do what we did to them. We imagined murder, plunder, rape, demolition and destruction of our homes. However, what happened? When the barbed wires were torn down and 5,000 Serbian skeletons found themselves free in our midst, those skeletons caressed our children. **Only now can we understand why our greatest poet, Goethe, studied the Serbian language. Only now can we comprehend why the last word for Bismark, on his deathbed, was — ‘SERBIA.’**

That kind of victory is more sublime than a material victory. It seems to me that only the Serbs could win such a victory, being brought up in their St. Sava’s spirit and epic poetry, *which our Goethe loved so much*. This victory will live for centuries in the souls of us Germans. I want to dedicate my last clergyman’s sermon to that victory and the Serbs who won it.”

Now, my dear brothers and sisters, our Christian goal in this postmodern and we may also say post Christian society, should be to identify ourselves with these man, of whose bravery and humanity we just heard, and through them with our forefathers and mothers, our ancestors, and to truly become St Sava’s follower, not only nominally and in words of our mouth, or once a year, such as on this blessed occasion, but rather in every God given moment and second of our life, with our full strength and our whole mind.

Love for children, care for sick and suffering, dedication to the Orthodox faith and Church, active participation in the Liturgical life and social aspects of our parish life, humility, humanity, humbleness, modesty, hospitality, respect and brotherly love amongst us, but towards our neighbors and all the people that surround us too, are the virtues that St. Sava taught us and has been instructing as and pleading to us to follow ever since and to this very day.

What will our response to him be?

May God bless and strengthen you, through the intercessions and prayers of our Holy father Sava!

Presbyter Predrag Bojovic

Драга ми у Господу браћо и сестре, потомци и следбеници Светога Саве,

(беседа изговорена на Св.Литургији и прослави поводом Св. Саве)

Управо смо, једним гласом, умом и срцем, певали " Данас нас благодат Светога Духа сабра...", и заиста, долазак на Свету Литургију је у ствари наш позитиван одговор на позив нашег Господа да се сусретнемо са Њим и постанемо једно са Њим. Али, са правом би могли и рећи да нас је данс сабрао и окупио и наш Патрон, заштитник, покровитељ, просветитељ, учитељ и молитвеник пред Господом, Свети Сава.

Надам се и претпостављам да нам је свима позната његова биографија као и његов историјски и црквени значај за наш национ. Стога ми и није намера да посебно говорим и набрајам његова достигнућа као што су: Аутокефалија Српске Православне Цркве, цветање хришћанске вере, патриотизма и свеопште хришћанске културе, оснивању школа, манастира, болница, мирењу завађене браће као и целог Српског народа, или како је после његове смрти владало политичко и економско благостање, будући да су се сви угледали на њега који је се угледао на Христа.

Радије бих говорио о томе како је млади Растко, у монаштву назван Сава, постао, а и даље стоји, намилији и најпоштованији Српски светитељ, сматран од свих и свагда савршеним примером истинског хуманисте (човекољубца), као и практичним примером истинског и посвећеног следбеника Господа Исуса Христа.

Недавно сам прочитао беседу једног од Српских владика који је, говорећи о Светом Сави и љубави и истинољубљу којим нас је он научио, цитирао немачког свештеника Фридриха Грисендорфа и речи које је он изговорио на својем последњем обраћању својим парохијанима пре пензионисања. Пажљиво слушајте сведочанство овог немачког свештеника јер у ствари симболишу значај Светог Саве и његов утицај на нас, његове синове и кћери:

„Наша отаџбина је изгубила рат. Победили су Енглези, Американци, Руси. Можда су имали бољи материјал, више војске, боље војсковође. Но, то је у ствари изразито материјална победа. Ту победу су однели они. Међутим, има овде међу нама један народ који је од свих победника извојевао једну много лепшу, другу победу. Победу душе, победу срца, победу поштења, победу мира и Христове љубави према блићњему. Тај народ су Срби. Ми смо их раније само површно познавали. Али смо такође добро знали шта смо ми чинили у њиховој отаџбини. Убијали смо на стотине Срба, који су бранили земљу; за једног нашег убијеног војника, који је иначе представљао власт окупатора – насилника. Па не само да смо то чинили, већ смо са благонаклоношћу посматрали како тамо на Србе пуцају са свих страна: Албанци, Италијани, Мадјари и ... Знали смо да се овде међу нама налази 5.000 Срба официра који су некада представљали елиту друштва у својој земљи, а

сада личе на живе костуре, малаксали и изнемогли од глади. Знали смо да код Срба живи веровање да „**ко се освети – тај се не посвети**„, и ми смо се заиста плашили освете тих српских мученика.

Бојали смо се да ће они после капитулације наше земље чинити с нама оно што смо ми њима чинили. Живо смо замишљали ту драму и већ смо у машти гледали нашу децу како плове низ канализацију или их пеку у градској пекари. Замишљали смо убијање наших људи, силовање наших жена, рушење и разарање наших домова. Међутим, како је било?

Кад су покидане логорске жице и када се 5.000 живих српских костура расуло слободно по нашој земљи, они су миловали нашу децу поклањајући им бонбоне, мирно разговарали са нама. Срби су дакле миловали децу оних који су њихову Отаџбину у црној завили. Тек сада разумемо зашто је наш велики песник Гете учио српски језик. Сада тек схватамо зашто Бизмаркова последња реч на самртној постељи беше – Србија!

Та побједа је већа и узвишенија од сваке материјалне победе! Такву победу чини ми се, могли су извојевати и задобити само Срби, одгајени у њиховом **светосавском** духу и јуначким српским песмама које је наш Гете тако много волео.

Ова победа ће вековима живети у душама Немаца, а тој победи и Србима који су је извојевали, желео сам да посветим ову моју последњу свештеничку проповед“.

Наш хришћански циљ, драга браћо и сестре, у овом постмодерном али слободно можемо рећи и пост хришћанском друштву, требала би бити идентификација са овим људима о чијој смо храбрости и хуманости управо чули, и кроз њих са свим нашим честитим праоцима и прамајкама, нашим претцима, не бисмо ли и ми постали истински следбеници Светог Саве, не само номинално и у речима, или једном годишње приликом оваквих и сличних прослава, већ свакога тренутка Богом нам дарованог живота, свом својом умном и телесном снагом.

Љубав према деци, брига за болесне и напаћене, посвећеност нашој Православној вери и Цркви, активно учествовање у Литургијском животу као и социјалним аспектима живота наше парохије, скрушеност, хуманост, скоромност, гостољубље, братска љубав и узајамно поштовање међу нама али и према свима који нас окружују, су врлине којима нас је Свети Сава научио али и очински саветовао, свих ових година и векова до данашњег дана, да пратимо и поштујемо.

Какав ћемо му одговор дати?

Нека би вас Господ благословио и оснажио, посредничким молитвама Светога оца нашега Саве!

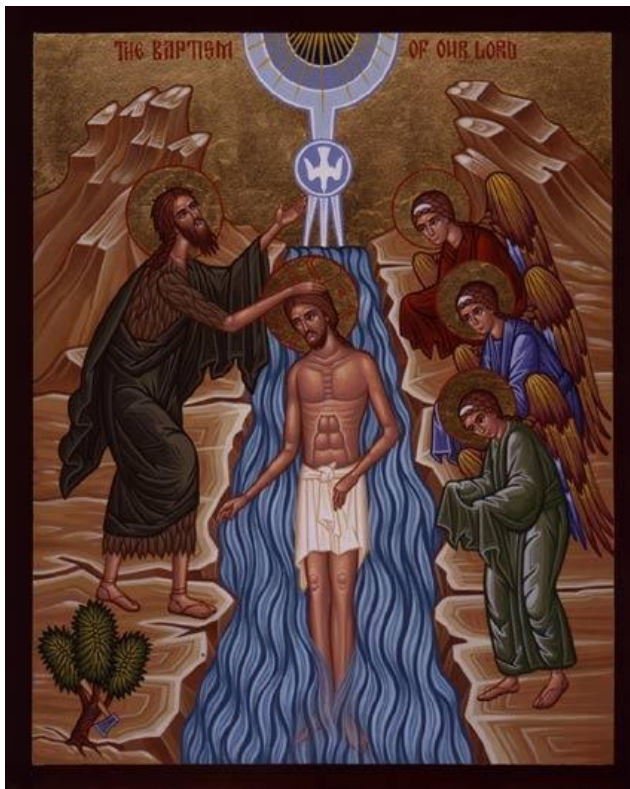
Презвитер Предраг Бојовић

The Blessing of Homes with Holy Water

To schedule the blessing of your home with the holy water, please contact Fr. Predrag directly at opredragbojovic@hotmail.com or cell phone 224-388-2605. Thank you!

Q. Why are the homes of Orthodox Christians sprinkled with the holy water?

A. In one of the prayers we use during the blessing of water, we hear the following words: “For those who will take of this holy water for the blessing of their homes, let us pray to the Lord that this water might be for the cleansing of the souls and bodies of those who, with faith, will take of it and will drink of it, let us pray to the Lord.” The blessing of the water and sprinkling of our homes therewith and drinking thereof is neither just a tradition nor a superstition, but rather a living and visible sign of God’s presence among us. The drawing and keeping of Holy Water, the sprinkling therewith and drinking thereof, is one part of our response to God’s goodness to us. Every time during the year when we feel the need (not just during illness), we should draw from the holy water and use it, for that is why we keep it in our homes.

Q. In what way and how long do we keep holy water?

A. Every home should have a specific glass container which is used only for the preservation of Holy Water. Holy Water cannot spoil nor change in any way and could be preserved and used during an unlimited period of time. If we still have Holy Water left over from the previous year, we can simply add the new Holy Water to it, and continue to do so from year to year. Holy Water should not be thrown out!

Q. Why does the priest visit the home and bring Holy Water with him?

A. Entering the homes of Orthodox Christians, the priest first of all brings

God’s blessing. The priest never goes anywhere in his own behalf, but is always on a mission; for with his words, deeds, and especially with the Holy Rites, he

preaches Him Who has said: “God and make disciples of all nations” (Matthew 28:19). Visiting the homes of his parishioners, the priest, as an instrument of God’s grace and as a spiritual father, brings Christ’s peace with him. Visiting every home in his parish, the priest, in fact visits the home church, for every home is “called” to be a small church. Receiving the priest in their homes, the Orthodox Christians receive God’s grace which the priest brings to them, the grace which is given through Holy Water as well as the saving power of the Holy and Precious and Life-giving Cross.

ДРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ, НАЛАЗИМО СЕ У СЕЗОНИ КАДА СЕ, ПО ВЕКОВНОЈ ТРАДИЦИЈИ, СВЕТИ ВОДИЦА И ОСВЕШТАВАЈУ ДОМОВИ. МОЛИМ ВАС ДА МИ СЕ ЈАВИТЕ, НА ДОЛЕ НАВЕДЕНЕ КОНТАКТ АДРЕСЕ, ДА БИСМО ПЛАНИРАЛИ ОВАЈ СВЕЧАНИ И ЈАКО ЗНАЧАЈНИ ЧИН И ОБРЕД ЗА БЛАГОСТАЊЕ ВАШЕГ ДОМА.

+++++

**FOR ALL OF YOUR SPIRITUAL NEEDS PLEASE DO NOT
HESITATE TO CALL**

FR. PREDRAG AT 224/388-2605 OR EMAIL HIM AT

opredragbojovic@hotmail.com

+++++

Blessings & prayers / *Благослови и молитве*

Baptism / *крштење:*

Funeral/

Home blessing / *Благосиљање домова:* Dragan Beribak, Cedo Marusic, Ilias Mastrogianiss, Mile Stevanovic

Pre-nuptial prayers / *пребрачни испит:*

Marriage / *венчање:* .

+++++
ИСТИНСКИ БЛАГОДАРИМО СВИМА КОЈИ СЕ ТРУДЕ И УЧЕСТВУЈУ У ПРИПРЕМИ НЕДЕЉНИХ РУЧКОВА ИСТОВРЕМЕНО АПЕЛУЈУЋИ И НА ОСТАЛЕ ДА НАМ СЕ ПРИКЉУЧЕ!

Great thank you to those who prepared lunches. May you continue to be an example to others!

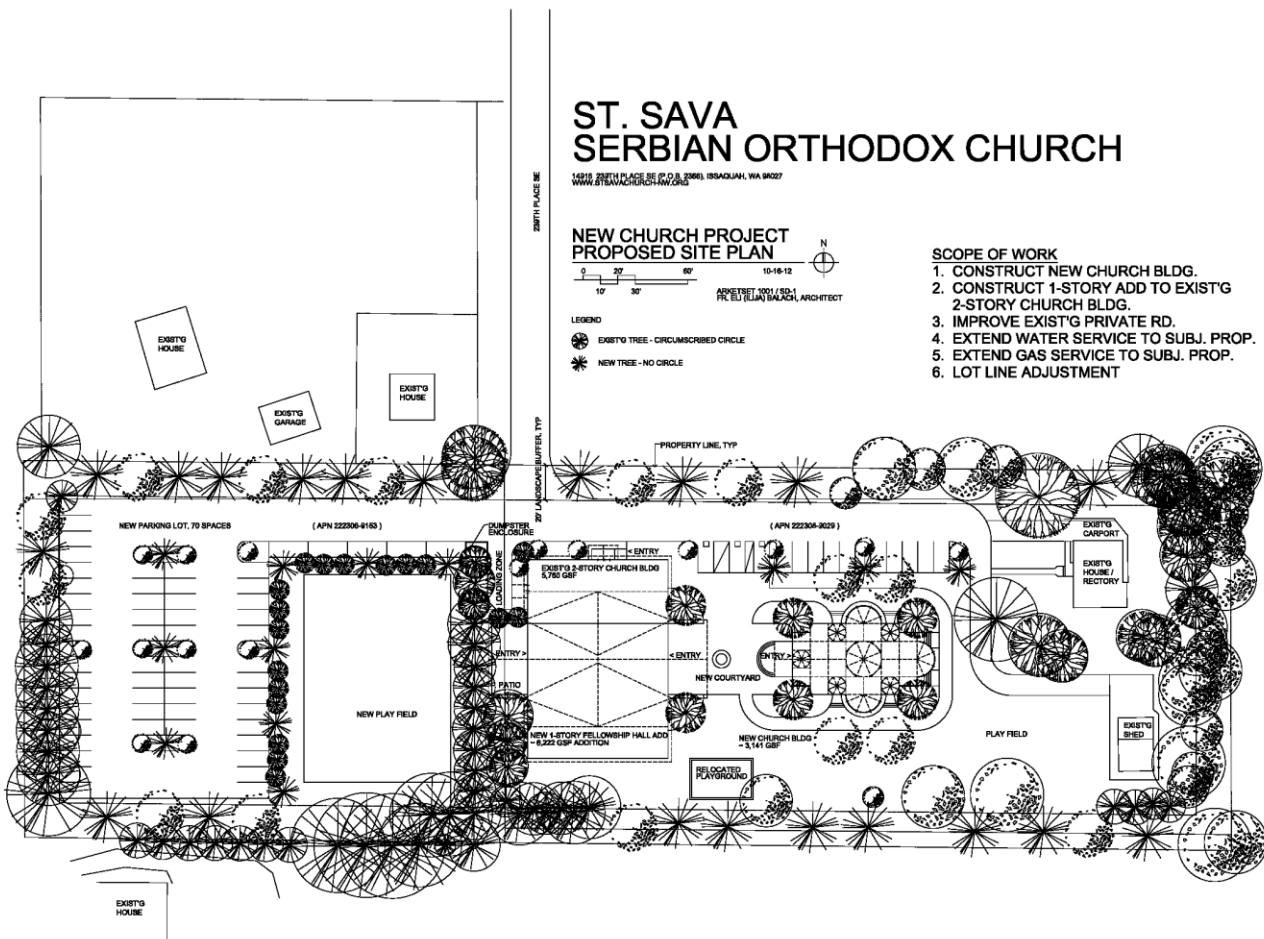
+++++

Let's build a church together! - *Изградимо цркву заједно!*

We have contacted the neighbors on both sides of the road junction and neither one is interested to give us a variance for a wider 239th Place required by the County at the junction of Issaquah-Hobart Rd. We have resubmitted the plans and are awaiting County response.

WE INVITE YOU ALL, DEAR PARISHIONERS AND FRIENDS, TO OUR ANNUAL PARISH ASSEMBLY, WHICH WILL TAKE PLACE AT OUR FELLOWSHIP HALL ON FEBRUARY 16th AFTER THE DIVINE LITURGY. WE ARE ALL SONS AND DAUGHTERS OF OUR CHURCH AND CHURCH BELONGS TO ALL OF US, THEREFORE, YOUR PRESENCE IS EXPECTED AND OF GREAT IMPORTANCE.

ПОЗИВАМО ВАС, ДРАГИ ПАРОХИЈАНИ И ПРИЈАТЕЉИ, НА ГОДИШЊУ СКУПШТИНУ НАШЕ ПАРОХИЈЕ, КОЈА ЋЕ СЕ ОДРЖАТИ 16. ФЕБРУАРА ПОСЛЕ СВЕТЕ ЛИТУРГИЈЕ. МИ СМО СВИ СИНОВИ И КЋЕРИ НАШЕ ЦРКВА И ОНА ПРИПАДА СВИМА НАМА, СТОГА ЈЕ ВАШЕ ПРИСУСТВО И УЧЕШЋЕ ОД ВЕЛИКОГ ЗНАЧАЈА.

Stewardship Reflection

Soon, we will begin the preparation period before Great Lent (referred to as the Triodion) with Zacchaeus Sunday. As we reflect on the Gospel reading, it focuses on Zacchaeus' "desire" to see Christ - as a man of short stature, this desire led him to climb a tree. As we approach Stewardship, we also must ask ourselves what our desire is related to the support of our Church and the various ministries it is responsible for?

St. Dorotheos of Gaza's reflection on giving says... to bear one another's burdens, to give alms and the like is well pleasing to God not when a man acts mercifully on account of some human consideration but because the act is good in itself... The thing is perfect when a man gives alms without meanness or reluctance, without despising the recipient... giving freely as if he were receiving, doing a kindness as graciously as if a kindness were shown to him.

St. Nikolai Velimirovic says... He to whom material wealth is given, and shows himself to be selfish, hard, proud, merciless and godless, to him spiritual wealth cannot be given.

Our Stewardship is a reflection of our spirituality and faith and as we begin to prepare for Great Lent, let us reflect on our Time, Talents and Treasures and identify areas where we can "give freely" to support of Church.

WE PLEA TO YOU, DEAR BROTHERS AND SISTERS, TO SIGN AND RETURN TO US STEWARDSHIP CARDS MAILED TO YOU, REGARDLESS OF THE AMOUNT YOU WOULD LIKE TO DONATE. YOUR SIGNATURE IS OF MUCH GREATER IMPORTANCE TO US AS IT IS A VISIBLE SIGN OF YOUR SUPPORT TO OUR CHURCH AND IT'S MISSIONARY AND SOCIAL WORK.

Старатељска Поручка

Ускоро ћемо започети припремни период пред почетак Великог Поста , недеља која се још зове недеља о Закеју".

Како видимо у Јеванђељу Закеј има жељу" да види Христа. - као неко ко је малога раста ова жеља га је навела да се попне на дрво. У погледу Старатељства и ми треба да се се запитамо која је наша жеља" када је у питању помагања Цркви и свим службама које Црква има?

Када су га питали шта мисли о давању Св. Доротеј из Газе је рекао" носити терет другог , давати милостињује веома мило Господу а не када човек ради милостињу да га неко види него када то ради што у то верује. Давање је савршено онда када дајете милостињу без устезања и без осуђивања онога коме дајете. Дајите слободно као што би сте слободно и примили , будите милостиви као што би и неко када би давао вама.

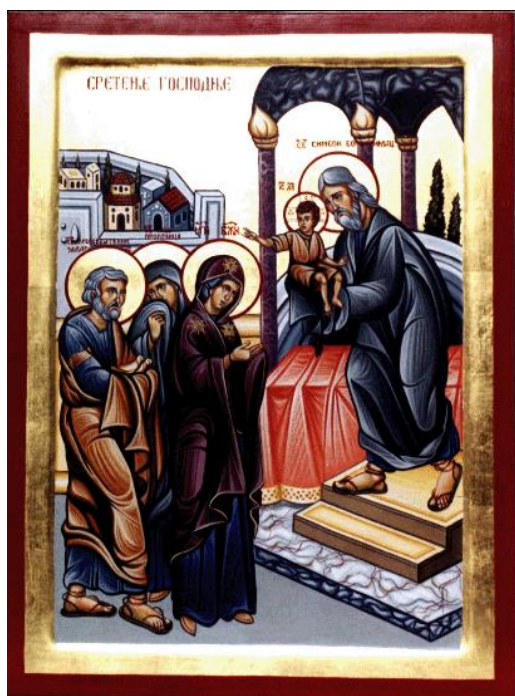
Свети Николај Велимировић каже... Онај коне ја материјано богатство дато и покаже се да је себичан , тврд , себичан , поносан , без милости - таквоме духовно богатство неће бити дано.

Наше Старатељство је одраз нашег духовног стања и вере и како се припремамо за почетак Великог Поста , треба да покажемо да наше Време , Новац и Таленте се употребљава тамо где треба и да дајемо слободно помажући нашу Цркву.

МОЛИМО ВАС, ДРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ, ДА ПОТПИШЕТЕ СТАРАТЕЉСКЕ КАРТИЦЕ КОЈЕ СМО ВАМ ДОСТАВИЛИ, БЕЗ ОБЗИРА НА СУМУ КОЈУ ЖЕЛИТЕ ДА ДОНИРАТЕ. ОД МНОГО ВЕЋЕГ ЗНАЧАЈА НАМ ЈЕ ВАШ ПОТПИС ЈЕР ВИДЉИВО ПОКАЗУЈЕ ПОДРШКУ НАШОЈ ЦРКВИ И ЊЕНОМ МИСИОНАРСКОМ КАО И СОЦИЈАЛНОМ РАДУ.

+++++

У четрдесети дан по Рождеству донесе Пресвета Дева свог божанског Сина у храм јерусалимски да Га, сходно закону, посвети Богу и себе очисти (Левит 12, 2-7; Исход 12, 2). Иако ни једно ни друго није било потребно, ипак Законодавац није хтео никако да се огрешу о Свој Закон, који је Он био дао кроз Свога слугу и пророка Мојсеја. У то време држао је чреду у храму првосвештеник Захарија, отац Јована Претече. Он стави Деву Марију не на место за жене, него на место за девојке у храму. Том приликом појаве се у храму две чудне личности: старац Симеон и Ана, кћи Фануилова. Праведни старац узе на руке своје Месију и рече: „Сад отпушташ у миру слугу својега, Господе, по ријечи својој...” Још рече Симеон за Христа Младенца: „Гле, овај лежи да многе обори и подигне у Израиљу, и да буде знак против кога ће се говорити” (Лк 2, 29 и 34). Ана пак која од

младости служаше Богу у храму постом и молитвама, и сама познаде Месију, па прослави Бога и објави Јерусалимљанима о доласку Дугочеканог. А фарисеји, присутни у храму, који видеше и чуше све, расрдише се на Захарију што стави Деву Марију на место за девојке, доставише то цару Ироду. Уверен да је то Нови Цар, о коме су му звездари с Истока говорили, Ирод брзо посла да убију Исуса. Но у међувремену божанска породица беше већ измакла из града и упутила се у Мисир, по упутству ангела Божјег. Дан Сретења празнован је од самог почетка, но торжествено празновање овога дана установљено је нарочито 544. године у време цара Јустинијана.

ИЗ ЖИВОТА НАШЕ ПАРОХИЈЕ - FROM THE LIFE OF OUR PARISH

PLEASE JOIN US IN WORSHIP AND FELLOWSHIP. LET US PROUDLY AND JOYFULLY PROCLAIM TO THE WHOLE WORLD WHO WE ARE AND WHAT WE ARE! ПРИДРУЖИТЕ НАМ СЕ У МОЛИТВИ И ДРУЖЕЊУ ДА БИСМО РАДОСНО И ПОНОСНО ПОСВЕДОЧИЛИ ПРЕД ЦЕЛИМ СВЕТОМ КО СМО И ШТА СМО ЗАИСТА!

ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CHURCH
P.O. Box 2366
ISSAQUAH, WA 98027

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
SEATTLE, WA
PERMIT NO. 1703

RETURN SERVICE REQUESTED

FEBRUARY 2014

MONTHLY BULLETIN

“For where two or three have gathered together in my name, I am there in their midst.” Matthew 18:20

*“Где су два или три сабрана у моје име
Тамо сам и ја међу њима.” Матеј 18:20*